

بررسی رابطه ویژگی های فردی بیماران تحت دیالیز با کیفیت زندگی و سلامت معنوی (مطالعه موردی: بیمارستان خاتم الانبیا زاهدان)

فرناز جهانتيغ*^۱، زينب يونس باراني^۲، احمدرضا سياسري^۳، زينب باراني خالص^۴، طاهره اسلامي نيا^۵

۱- دانشجو کارشناسی ارشد پرستاری گرایش داخلی جراحی، دانشگاه علوم پزشکی زابل

۲- دانشجو کارشناسی پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی زابل

۳- دانشجو کارشناسی ارشد مدیریت و برنامه ریزی محیط زیست، دانشگاه علوم پزشکی زابل

۴- دانشجو کارشناسی ارشد آموزش مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز

Email: farnaz1011@gmail.com

چکیده:

سازمان جهانی بهداشت کیفیت زندگی را به مفهوم درک و برداشت هر فرد از موقعیت خود در زندگی با توجه به شرایط فرهنگی و نظام ارزشی اجتماعی که در آن زندگی می کند، معنا می کند. شیوع بالای دیابت نوع ۲ در کشور و پایین بودن نسبی کیفیت زندگی در این بیماران و عوارض ناشی از ضعف کیفیت زندگی و اهمیت بعد معنوی سلامت به عنوان جنبه ای که کمتر مورد توجه قرار گرفته و همچنین بررسی تفاوت متغیرهای جمعیت شناختی در بیماران تحت دیالیز با کیفیت زندگی و سلامت معنوی، نیاز به انجام این گونه پژوهش ها الزامی است. مطالعه حاضر از نوع توصیفی تحلیلی بوده و باهدف تعیین رابطه سلامت معنوی و کیفیت زندگی با ویژگی های فردی در بیماران مبتلا بیماران مبتلا به نارسایی مزمن کلیه در بیمارستان خاتم الانبیا زاهدان انجام گردیده. جهت جمع آوری داده ها از ۲ پرسشنامه سلامت معنوی (SWB) و کیفیت زندگی (BREF-WHOQOL) استفاده شد. نتایج نشان داد بین زنان و مردان در متغیر سلامت معنوی تفاوت معنی داری وجود دارد و در بین کیفیت زندگی در دو گروه بیمار، تفاوت معنی داری وجود ندارد. مقایسه میانگین نشان داد که بین سن بیماران و سلامت معنوی آنان تفاوتی وجود ندارد. بین متغیرهای سلامت معنوی، کیفیت زندگی با طول مدت بیماری دیابت رابطه معنی داری وجود ندارد. یافته های این مطالعه نشان داد که بیماران همودیالیزی با برخورداری از برخی ویژگی های فردی، متحمل رنج بیشتری می شوند. شناخت عوامل فردی مؤثر بر کیفیت زندگی این بیماران می تواند در طراحی برنامه های مراقبتی و درمانی مطلوب تر به کادر بهداشتی کمک نماید.

واژگان کلیدی: کیفیت زندگی، سلامت معنوی، دیابت نوع ۲، عوامل فردی